

Wandeling 1

Stratumse Heide en Gijzenrooi (3,6 of 5,1 of 9,1 km)

Meer dan vijftig jaar heb ik gedacht dat het hoogste huisnummer van de Heezerweg nummer 415 is. Niet juist, het blijkt nummer 491 te zijn. De houten woningen van vlak na de oorlog aan de andere kant staan er nog; gedeeltelijk zijn ze gemoderniseerd. Verdwenen is de hangar van de Eindhovense Aero-club (een voormalige loods van de Wehrmacht) en ook het houten Nederlands Hervormd kerkje is er niet meer.

De Stratumse Heide is er in volle glorie, alle gedumpte afval is door het Brabants Landschap opgeruimd.

Direct na het informatiebord rechtsaf het brede pad op. De heide is inmiddels volledig begroeid; grote eikenbomen, veel paddenstoelen. Rechts aanhouden, daarna weer rechts een smal omleidingspad in en het Kanunnikensven komt spoedig in zicht. Kanunnike is een lokale naam voor een veenbessoort; deze groeit op het sponzige moseiland in het midden van het ven. Als jongens hebben we geprobeerd met behulp van dode takken dat eiland te bereiken. Het resultaat was meestal natte voeten maar eenmaal is het in een droge zomer (1959) gelukt. Lopend langs de noordkant van het ven is te zien dat er nog steeds schuchtere pogingen worden ondernomen. Of de vangst van stekelbaarsjes wel succesvol is, is niet vast te stellen – de verwondering hoe die visjes in zo'n geïsoleerd ven kunnen komen blijft.

Het pad buigt om het ven heen en loopt verder langs de zuidkant. Aan het einde ervan rechtsaf en dan meteen links een vrij onbeduidend pad op. Hier groeien hoge zeedennen met hun harsige takken, dito kegels en lange naalden. Ideaal om een vuurtje te stoken en dat gebeurde

ook. Nu denk ik anders: geschikt als milieuvriendelijke aanmaakblokjes voor de open haard...

Tip: Het spoor bijster? Loop in de richting van het verkeersgeluid van de A67 tot bij de begrazingsafrostering.

Bij een omgevallen boom rechtsom; de zandverstuiving van weleer is nu vrijwel geheel begroeid. Grote 'graafprojecten' zijn er niet meer te zien, of toch? Zelf voer ik ze nog steeds uit, niet hier overigens, met kleinkinderen, een voortreffelijk alternatief voor spelcomputers. Links aanhouden, rechts bij omgevallen boom. Hier staan Amerikaanse eiken; zijn ze geplant of 'zomaar' daar gekomen, het is niet duidelijk. Rechtdoor, uiteindelijk toch rul zand. Op een grote kruising linksaf tot aan het hek dat het begrazingsgebied omheint. De ultieme poging om iets van werkelijke heide te redden. Het resultaat is redelijk.

Begrazingshek volgen in oostelijke richting tot aan het toegangshek.

Vanaf hier (linksaf) is het mogelijk om in rechte lijn terug te lopen naar het uitgangspunt – de oude Heezerweg (GPS-spoor: PVGE 1a). Wat ooit een breed, mul en wat smoezelig spoor was is nu een leuk zelfs wat slingerend geval; de moeite waard en niet alleen vanwege verkorting van de wandelafstand (5,5 km korter).

Voor een langere afstand echter rechtsaf, het hek door; er zijn nu rode palen, die blijven volgen. Op een gegeven moment gaat het linksaf bij een blauwe en een rode paal; op de hoek kijken drie runderen toe terwijl ik stilsta. Zie hei, maar het geluid van de snelweg die verder lopen richting Heeze onmogelijk maakt, domineert. Een ander land, ik zal er nooit aan

Vertrekpunt: einde Heezerweg, Eindhoven Stratum, bij het informatiebord.

Parkeren: parkeerplaatsje ter plaatse.

Openbaar vervoer: buslijn 12, halte Kanunnikensven, 50 m teruglopen naar Heezerweg.

De beschreven wandeling is 9 km (GPS-spoor: PVGE 1c). Twee mogelijke verkortingen zijn in de tekst *cursief* aangegeven.

wennen. Maar het verleden is ook niet alles.

Op het pad een grote overgang van heide naar cultuurlandschap. Hoogteverschil, een breuklijn ergens diep onder de grond? Op naar knooppunt 8.

Vanaf hier kunt u ook via knooppunten 78 en 82 terug naar het vertrekpunt. De wandeling is dan 4 km korter (GPS-spoor: PVGE 1b).

Rechtdoor gaat het naar Gijzenrooi, één van de Zesgehuchten. De andere zijn Riel, Hoog Geldrop, Hulst, Genoehuis en Hout.

Op de asfaltweg blijven, dan linksaf bij rode paal. Kinderen rommelen in slootjes, emotie, toch geen ander land. Even verderop drie Brabantse knollenpaarden in een wei; op de achtergrond de kerk van Zesgehuchten. De auto's die op de weg daartussen razen zie ik even niet. Pad door het koolzaad, rechts, links en weer rechts. Waar de geasfalteerde weg naar rechts buigt naar links. Dit zijn de bolle akkers van Riel. Links ligt de Zegge zelf. Probeer daar naar toe te komen, maar moet terug naar het pad, het is even ondoordringbaar als vroeger, het zal dus nooit lukken. Alsmar akkers, even zon, bij de blauwe paal rechts. Daarna links en volg de blauw/rode palen. Op de kruising rechts (rode paal), uiteindelijk bij het fietspad rechtsaf naar knooppunt 78. Door naar 82, let niet op die lelijke sparren. Rechts rode paal, een overdaad aan paddenstoelen, op een gegeven moment links aanhouden en daarna rechts terug over de oude Heezerweg. Daar in noordelijke richting terug naar het uitgangspunt.

Eet wat in de fritestent op de hoek van de Heezerweg en de Floralaan Oost. Permitteer mij een biertje. Moet dat dan wel op een openbaar bankje naast de snackbar opdrinken, mag niet op het terras. Wat een luxe!

Ab Stevels / Cor Luijks

